

Tadeusz Łaszkiewicz

Broszęcin, gm. Rząśnia, woj.
piotrkowskie. Stanowisko 13

Informator Archeologiczny : badania 20, 89

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obiekty późnołacińsko-rzymskie /do początku późnego podokresu rzymskiego/ reprezentuje: jedna studnia, 4 paleniska, 46 pieców hutniczych, 3 bardzo duże rozczłonkowane jamy, które interpretujemy jako ślad eksploatacji gliny na potrzeby hutnicze i 114 jam osadniczych o niejasnej funkcji.

Materiał ruchomy badanej części osady niezbyt obfity. Do wyróżniających się znalezisk zaliczyć można odrębnie uformowane elementy sztybowych partii pieców służące wprowadzeniu do nich powietrza tzw. cegły dmuchowe.

BROSZĘCIN, gm. Rząśnia
woj. piotrkowskie
Stanowisko 13

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczna
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaszkiwicz, Zleceni COERGO "Polegator" we Wrocławiu, finansowała KWB "Belchatów". Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury przeworskiej z przełomu er, ponadto ślady osadnictwa neolitycznego, kultury łużyckiej i kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest na południowo-wschodnim skłonie niewielkiego wyniesienia terenowego na skraju doliny rzeki Krasówka.

Badania wykopaliskowe miały charakter ratowniczy i zrealizowano je w ramach wieloletniego programu badań archeologicznych na terenie odkrywk "Szczerców" --II etapu rozbudowy KWB "Belchatów".

Stanowisko odkryte zostało przez ekipę pracowników PKZ O/Poznań w 1985 r. Stwierdzono wtedy, poza nielicznym materiałem zabytkowym na powierzchni, także fakt wyorania przez miejscowego rolnika kilku grobów /jeden z nich został wówczas wyeksploatowany/ ludności kultury przeworskiej.

W sumie zbadano powierzchnię 2,102,5 m². Zarejestrowano 35 obiektów, z których - po zbadaniu - 11 uznano za wykroty po karczunku lasu w stosunkowo niedległej przeszłości. Po analizie pozostałych obiektów oraz materiału luźnego stwierdzono wielokulturowy charakter stanowiska. Wyróżniono następujące jednostki kulturowo-chronologiczne:

1. Ślady osadnictwa ludności kultur cyklu sznurowego /określenie wątpliwe/ z końca epoki neolitu, bądź początków epoki brązu - wyłącznie luźny materiał zabytkowy.
2. Osadnictwa ludności kultury łużyckiej, raczej z młodszych faz rozwojowych tej kultury /okres halstański?/ - poświadczane przez stosunkowo liczny luźny materiał zabytkowy w obrębie niemal całej odkrywki oraz 3 obiekty - jamy /nr 1 i 2/ i być może półziemiankę /?/ - nr 4.
3. Cmentarzysko ludności kultury przeworskiej, wątpliwe datowane na I wiek p.n.e. - I wiek n.e. Zaliczono doń 16 grobów, 1 skupisko /zniszczony grób/ i 11 palenisk /obiekt nr 3/. Wszystkie groby były ciałopalne, wśród których wyróżniono 3 groby popielnicowe, w tym 2 "czyste" /groby 2 i 4/ i 1 obsypany stosem /grób 8/ oraz 13 grobów jamowych, w tym 4 "czyste" /groby 1, 3, 16 i 16/ i 9 z zawartością stosu /groby 5-7; 9-14/.
4. Osadnictwo ludności kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich - obiekty 5A, 5B i 5C - wazy - siki o nieaprecyzowanej funkcji i niespójnym chronologicznie inwentarzu - datowane na podstawie wystąpienia kilkanaście fragmentów ceramiki wykonanej przy użyciu koła garncarskiego /ceramika ślwa/.

Materiał oraz dokumentacja znajduje się w Pracowni Archeologicznej PKZ O/Poznań.

Badania zostały zakończone.

BRZESKI, gm. Klwów
woj. radomskie
Stanowisko 3 i 4

Muzeum Okręgowe
w Radomiu

Badania prowadziła mgr Małgorzata Cieślak, finansowała WKZ w Radomiu. Pierwszy sezon badań. Stanowisko 3 - osada kultury przeworskiej i okresu wpływów rzymskich, cmentarzysko kultury łużyckiej. Stanowisko 4 - cmentarzysko kultury przeworskiej okresu wpływów rzymskich, osada /?/ kultury łużyckiej, ślad osadnictwa kultury trzcinieckiej, ślad osadnictwa starszej epoki kamienia /paleolit i schyłkowy?/.

Stanowiska są położone na wysokich cyplach nad rzeką Drzewiczką, na północ od zabudowań wsi Brzeski. Badania na osadzie miały charakter sondażowy. Odkryto grób jamowy kultury łużyckiej, fragment ziemianki z paleniskiem, 5 dołków posłupowych oraz 2 jamy gospodarcze kultury przeworskiej. Cmentarzysko zostało w dużym stopniu zniszczone przez pląsnicę. Badania objęły głównie miejsca zagrożone /krawędź pląsnicy/. Odkryto 9 grobów, częściowo zniszczonych /8 jamowych, 1 popielnicowy/, 3 jamy /w jednej wystąpiła ceramika kultury łużyckiej/, palenisko oraz 5 warstw spalenizny zawierających m.in. zabytki metalowe. Wyposażenie grobów było ubogie, głównie w ceramikę naczyniową. W grobie 4 wystąpił fragment okucia żelaznego, w grobie 3 dwie